

Kommissionen henfører de imod Wolff fremsatte Ankeposter, der i og for sig kunne tillægges nogen Betydning, til tre Klasser:

1) Ulovlige Anholdelser og Arrestationer.

a. En Gaardmand blev sat under Anholdelse, fordi han ikke vilde tilstaa at have 1ste Pintsedag uden Tilladelse holdt offentlig Dands med Beyernting. Anholdelsen ophørte imidlertid efter et Par Timers Forløb, da han efter Begjæring paany blev fremslillet i Retten og tilbød at betale en Bøde af 10 Rd. for den nævnte Overtrædelse. Wolff har nu rigtigsnof anført, at han efter Gaardmandens Optræden under Forhøret formodede, at denne, hvis Leilighed dertil gaves, vilde paavirke et Vidne, som skulde afhøres samme Dag, men dette Anbringende finder Kommissionen ikke at kunne komme i videre Betragtning og kan derfor ikke betragte den omhandlede Anholdelse som tilbørlig.

b. Da en Enke, som havde solgt sin Gaard til en Mand ved Navn Niels Nielsen, fortrød Salget, meddelte Wolff hende, at hun efter D. L. 5—3—5 ikke var pligtig at opfylde Handelen, efter som hun ikke ved dens Afslutning havde raadført sig med sine Frænder, hvorhos han konciperede 2 Erklæringer, der vare bestemte til at underskrives af hendes Frænder, og som gik ud paa, at disse negtede deres Samtykke til Handelen, ligesom han leverede hende en Koncept til en Rekvizition til ham som Notarius publicus, i Genhold til hvilken han under en afskoldt Notarialforretning paa Enkens og hendes Advocates Begne dels tilkjendegav Kjøberen, at Salget var ugyldigt i Følge D. L. 5—3—5, dels tilbød at tilbagebetale et erlagt Udtag paa Kjøbesummen. Kjøberen negtede at modtage dette Beløb og lod afholde en Fogedforretning, hvorved han forlangte hende udsat og sig indsat i Besiddelsen af Gaarden. Ved denne Forretning forlangte han, at Wolff skulde vige sit Sæde dels paa Grund af sin Stilling til Sagen, dels fordi Wolff med Trediemand havde indgaaet et Bæddemaal om, at Kjøbekontrakten ikke skulde blive kjendt gyldig, og da Wolff ved Kjendelse havde negtet at vige sit Sæde og at fremme den begjærte Udsættelsesforretning, indankede N. Nielsen denne Kjendelse for Overretten, som efter hans principale Paastand annullerede Kjendelsen, tilpligtede Wolff at vige sit Sæde og tilpligtede ham at betale N. Nielsens Sagens Omkostninger for Overretten med 40 Rd., hvorhos den udtalte en Misbilligelse af Wolffs Forhold ved at indgaa et formeligt Bæddemaal med Hensyn til et Rets-spørgsmaal, hvis Afgjørelse i 1ste Instants i Følge hans Embedsstilling vilde komme til at paahvile ham selv. Et Mars Tid efter denne Kjendelses Afgivelse arresterede Wolff en Broder til N. Nielsen, Gaardeier P. Nielsen, der af Wolff antoges at have virket for at bringe den omtalte Handel i Stand og navnlig paa egne eller Broderens Begne at have lovet en Detaillist Johan Sørensen 100 Rd. for at bevæge Enken til at sælge Gaarden. Arrestdekretet var motiveret ved en Misstante om, at P. Nielsen 8 Mar tidligere skulde have forsøgt at bevæge den omtalte Enke til at forgive hendes Mand og til at afgive en falsk Vidneforklaring; men efter 2 Dages Forløb blev P. Nielsen atter løsladt, efter at han til Retsprotokollen havde forpligtet sig til, saasnart Wolff forlangte det, at drage Ansvar for, at hans Broder inden 14 Dage frasalbt sin Ret efter Kjøbekontrakten eller i modsat Fald at betale Enken fuld Erstatning for det Tab, hun maatte lide; Wolff skulde da nok sørge for, at Enken betalte hans Broder de 800 Rd., som hun tidligere havde tilbudt ham for at faae Handelen til at gaa tilbage (hvilket Sidste dog ikke blev tilført Protokollen). Forhøret over P. Nielsen blev samme Dag sluttet til Beskrivelse, men en Maaned efter gjenoptoges Forhøret (over Tilskyndelse til Giftmord m. m.) og indlebedes med en Bemærkning af Wolff om, at han hidtil ikke havde indsendt Sagens Beskrivelse til Amtet, fordi han strax efter det forrige Forhør havde erfaret, at P. Nielsen ikke skulde være villig til at opfylde det nysnævnte af ham i bemeldte Forhør givne Løfte. 4 Dage efter erklærede Wolff sig til Retsprotokollen inhabil til yderligere at fungere i Sagen mod P. Nielsen; Undersøgelsen mod denne blev da sluttet af en Sættedommer, han blev sat under justitiel Råttale, men ved Pjerre Herreds Gytrarets Dom friunden og Omkostningene paalagte det Offentlige. Kommissionen bemærker om hele denne Sag, at der vel ikke findes at kunne blive Spørgsmaal om noget Ansvar for Wolff med Hensyn til det over P. Nielsen affagte Arrestdekret, og at der navnlig mangler Bevis for, at der ved Dekretets Afgivelse er af Wolff taget Hensyn til den Stilling, som P. Nielsen efter hans Formening havde indtaget eller fremtidig vilde indtage til den ommeldte Gaardhandel. Derimod er der nogen Formodning for, at Wolff paa utilbørlig Maade har benyttet sin Stilling som Forhørsdommer lige over for P. Nielsen som Arrestant til at formaa denne til at paatage sig et pekuniært Ansvar til Sikkerhed for, at han vilde faae sin Broder til at frasælge sin Ret efter den ovennævnte Kjøbekontrakt; men noget Bevis herfor er dog ikke tilveiebragt. Derimod maa det — siger Kommissionen — under alle Omstændigheder misbilliges, at Wolff har indblandet den ommeldte Gaardhandel i den, samme uvedkommende, kriminelle Undersøgelse paa en Maade, som lettelig kunde give Anledning til at stille hans Forhold som Forhørsdommer i et uheldigt Lys.